

обыкновенно повече отколькото было нужно за съвършеніе на святое-то таинство. За това священнослужители-тъ избирали по хубавы-тъ хлѣбове за таинство-то, а изъ остальны-тъ изваждали частицы въ поменъ на тѣхъ, кои-то принесли и за кои-то были принесены дары-тъ; а всичко остально-то, кое-то было принесено въ храмъ-тъ, употреблялося подиръ литургіѣ-тъ при общѣ трапезѣ за всички-тъ христіане съ сиромаси и просяцы — называемѣ вечерѣ любви. Тія приношенія по грѣчки ся казвѣтъ просфоры.

Просфоры. Но кога христіане-тъ ослабѣли въ усердіе-то къмъ Божій-тъ храмъ, и добровольны-тъ съвокупны приношенія за църковны нужды умалилися; тогива сама църква-та за священнодѣйствіе зарѣчвала опредѣленно число отъ просфоры, или пшеничны квасны круглы двусѣставны хлѣбове, съ изображеніе озгорѣ на кръсть-тъ и на думы-тъ, кои-то означавѣтъ Христовѣ-тъ побѣдѣ: ИИС. ХС. НН. КА., сирѣчь отъ грѣчки: Исусъ Христосъ-Побѣдитель.

За служеніе обыкновенно ся употреблѣвѣтъ пять просфоры (*) въ поменъ на онова, чи Исусъ Христосъ съ пять хлѣбове чудесно насытилъ пять тысячи (хиліады) человекъ (Іоан. 6, 9—15). А за съвършеніе на исто-то таинство нужна е само една просфора (I Кор. X, 17).

Современно-то намъ приношеніе на просфоры отъ христіане-тъ на проскомидіѣ-тъ за споменуванье на живы и мъртвы, напоминава намъ много древенъ христіанскій обычай, споредъ кой-то приносили въ голѣмо количество всичко, что было нужно за священнодѣйствіе.

Читанье на часи-тъ. Въ исто-то время, кога ся съвършава проскомидія-та читѣтся часи-тъ: 3-й и 6-й (**). Въ 3-й часъ воспоминавѣтся вольны-тъ страданія Христовы до излизанье-то Негово на Голгоѣ, както и сошествіе-то на св. Духъ върху апостола-тъ. Въ 6-й часъ воспоминавѣся осѣжденіе-то Господне и ходеніе-то Негово на Голгоѣ подъ тяжесть-тъ на кръсть-тъ, и пригвожденіе-то вразъ кръсть-тъ.

*) Не знамъ споредъ какѣхъ причинъ у насъ съ двѣ просфоры служѣтъ! по това не противорѣчи съ горѣреченный-тъ обычай, кой-то строго ся испѣлыва въ православнѣ-тъ русѣхъ, за что во вторѣ-тъ, коя-то нѣтъ Българѣ-тъ наричае Богородичнѣ, съдържатся всички-тъ четири, освѣтъ агничнѣ-тъ, коя-то обаче може да ся изважда и отъ Богородичнѣ-тъ, за что вразъ неѣхъ ся турѣтъ пять печати.

3. на пр.

(**) А 9-й ся чита предъ самѣ-тъ вечернѣ. Въ него ся споменувѣтъ предсмертны-тъ страданія Господни и сама-та смърть.